

alternativ
alternativ
1
alternativ
alternativ

číslo 14, ročník 1997

- Dopis J. T. Kenta doktorce Margaret Tylerové, str. 3
S. Foit: O zodpovědnosti v homeopatii, str. 6
R. Murphy: Čokoláda – nový polychrest, str. 10
A. Wegener: Homeopatické léčení senné rýmy, str. 14
C. Richardson: Mentální/emocionální příčiny léku Aloe socotrina, str. 19
G. Buchwald: Očkování: Chrání? Škodí?, str. 26
J. Čehovský: Případ malého léku, str. 30

Hahnemannova nadace pořádá již tradičně

Letní školu klasické homeopatie

s účastí zahraničního lektora.

Program: Materia medica, koupání, repertorium, filozofie, posezení u ohně s kytarou, odebírání, rozbor a vedení případů, Organon, atd. **Termín:** 2. 8. – 9. 8. 1997. **Místo:** Penzion Desná, Kouty n. Desnou, Jeseníky. Nutno se předem přihlásit, kapacita omezena. **Adresa:** Hahnemannova nadace, Hlavní 61, 624 00 Brno, tel: 05/412 411 59.

Myslíte, že v zahraničí jsou vždy a ve všem dále?

Přijďte se podívat na domácí videozáznamy vyléčené cukrovky, chronických ekzémů, astmatu, alergií, psychických problémů a mnoha dalších chronických potíží. Analýza vyšetření a opakovaných kontrol s dlouhodobým sledováním. Akutní potíže. Výuka celkového systému celostní konstituční léčby. Podrobné přednášky o materii medicae. Práce s českým překladem repertoria. Počítačová repertorizace. Zahajující přednášky **20-21.9.97**. Možno si vybrat, a přihlásit se buď do 1. ročníku, nebo do 2. pro pokročilé. Stejně datum konání. V roce 1997/8 vyslechnete také přednášky mezinárodně známých homeopatů z Indie, Německa, Anglie a Holandska.

15.-16.11. to bude víkend s **Dr. Rajeshem Shahem** - první opravdu slavný indický homeopat v Čechách. Předběžné přihlášky a informace o **Pražské škole klasické homeopatie** v nakl. Alternativa.

Zářijový kurs pro pokročilé bude věnován také **počítačové repertorizaci**, jejím možností a kazuistikám. Srdečně zveme zejména současné uživatele programu Kent.

Absolventi loňského 1. ročníku vykazují skvělé výsledky v praxi. Neztraťte krok s vývojem v české homeopatii.

KLASICKÁ HOMEOPATIE č. 14. Čtvrtletník pro klasickou homeopatii, 1997.

Redakční rada: MUDr. Pavel Běleš, MUDr. Pavel Dufek, MUDr. Zuzana Hankeová, MUDr. Galina Krejčová, MUDr. Josef Kreml, MUDr. Hana Pokorná, MUDr. Petr Pudil, MUDr. Zuzana Škodová, MUDr. Radek Růžička, MUDr. Luděk Ryba. Šéfredaktor Mgr. Jiří Čehovský, odpovědný redaktor Mgr. Petr Neugebauer.

Vydává nakladatelství ALTERNATIVA, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5

tel.: (02) 579 223 01 I. 205, tel./fax: (02) 4025961

e-mail: alternativa@ecn.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>

Autorské příspěvky a písemné i telefonické objednávky předplatného přijímá redakce.

Cena jednoho výtisku včetně poštovného je 35 Kč. Objednávku časopisu uskutečníte zasláním ceny čtyř čísel, t.j. Kč 140, složenkou typu C na adresu nakladatelství.

Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 1865/1993 ze dne 29.9.1993
Copyright © Alternativa, 1997

Dopis J. T. Kenta doktora Margaret Tylerové

Převzato z Kent: Lesser Writings

Zaslala překladatelka a homeopátka Jana Černá z USA

27. srpna 1912

Drahá Dr. Tylerová

Byl jsem potěšen Vaším dopisem. Víím, že si přejete, abych k Vám byl upřímný, jinak by moje rada neměla velkou cenu. Váš systém karet je jako konfekční obuv, jež musí padnout každému bez ohledu na to, jaké nepohodlí způsobí. První a nejvyšší myšlenka homeopatie je jednotlivec. Naší prací je individualizovat. Vaše karty ničí Hahnemannovu nejvyšší ideu a mé učení tím, jak usilují o to, aby se homeopatické léky přizpůsobily davu místo jednotlivci. Systém karet ničí vzrůst a pokrok, které se dostaví po vyřešení případu, každého případu v práci začátečníka. Když dáte začátečníkovi takovýto systém karet, zničí ho to. Nevyroste. Nenaučí se a neovládne materii mediku. Jednou jsem také přemýšlel nad podobným systémem, ale brzy poté jsem si uvědomil, že musím řešit každý případ, každého pacienta podle jeho vlastností, a to ve všech případech; a také použít nejuplněnější dostupné repertorium; nevypustit nic s tím, že bych vynechal něco důležitého, protože to by znamenalo životní zatížení mého svědomí.

Metody, které používáte, i ty vytištěné, jsou nesnadné a strmé, a odlišné od mých. Děláte mnohem více práce než já ve svých případech. Student a lékař, chce-li ušetřit čas, musí pracovat tak, aby uspořádal charakteristické, běžné a neobvyklé symptomy do nejvyšší možné míry. Když jsem pracoval na klinice, stihl jsem za hodinu a půl předepsat pro 25-40 pacientů a nikdy jsem nikoho nezanedbal. Myslím, že to může dokázat každý, pokud si případ sám sobě nedělá složitějším. Doktor by měl dobře znát charakteristické, obecné a neobvyklé symptomy, aby je mohl rychle použít, má-li rušnou praxi.

Při pohledu na seznam symptomů nejdříve ze všeho najdete 3, 4, 5, 6 nebo tolik neobvyklých, ojedinělých či podivných symptomů, kolik jich jen existuje. Repertorizujte tyto symptomy jako první. To jsou ty nejdůle-

žitější charakteristiky, protože neobvyklé, ojedinělé, podivné symptomy se musí vztahovat k pacientovi samotnému. Jakmile jste došla k 3-6 lékům, které odpovídají těmto charakteristikám, pak zjistěte, který z léků na seznamu má zbytek běžných a podrobných symptomů. Podle mého mínění Vaše karty ve své aplikaci tento plán nesplňují. K individualizování mezi těmito léky potřebujete nejkompletnější existující repertorium.

Když jste odebrala a zapsala případ, musíte se soustředit na symptomy, které nemohou být opomenuty u žádného jednotlivce. Jestli se zhorší pohybem, nesmíte to opominout, ledaže je to běžné, tj. spojené se zánětem. Každé zanícené a nateklé koleno či kotník se zhorší pohybem, proto zhoršení se pohybem nemá velkou cenu. Zhorší se při utěšování, nenávidí svou matku, nenávidí své děti, zhoršuje se hudbou, je smutná před menstruací, je zimomřivá během menstruace, během stolice a během močení. Oddělte tyto symptomy od: je jí vždy moc horko, nebo moc zima; zhoršuje se v teplé místnosti; touží po čerstvém vzduchu; všechny symptomy přicházejí, je-li příliš teple oblečená, atd., atd. A pak uvidíte, kolik léků dostanete, možná jen 3 nebo 4, ale také možná jen 1. Všimněte si, zda je v případě něco, co tomuto léku oponuje. Jestliže nic nenaleznete, předepište ho. Neočekávejte však, že lék, jenž má celkové charakteristiky případu, bude mít všechny drobné symptomy. Jestliže lék má hlavní charakteristiky, je ztrátou času zabývat se všemi podrobnými symptomy. Nic mě nerozruší tolik jako dlouhé dopisy od lékařů mařících čas zbytečnými podrobnostmi. Naučte se zanedbávat neužitečné podrobnosti – běžné podrobnosti jsou celkově bezcenné.

Získejte silné, neobvyklé, podivné symptomy a k tomu jistotu, že v případě nejsou charakteristiky, které mu oponují či odporují.

Když vidíte klíčové symptomy Arsenica a dále pacient je zimomřivý, citlivý na vzduch, bojácný, neklidný, slabý, bledý a obraz na zdi musí mít pověšen rovně, Arsenic jej vyléčí.

Anebo když klíčové symptomy vypadají jako Pulsatilla a k tomu uvidíte, že pacientka má ráda otevřená okna, touží po studeném vzduchu, chce se procházet na čerstvém vzduchu, zlepšuje se pohybem, nemá žízeň, je jemná a plačtivá, neváhejte.

Naučte se znát, co charakterizuje Lyc. pacienty, co Sulph. pacienty.

Největší problém klíčových symptomů je jejich chybné užívání. Klíčové symptomy často jsou symptomy příznačnými, ale berou se chybně jako konečné a celková charakteristika se nebere v úvahu: pak dochází k neúspěchům.

Vaše karty udělají z dobrých lidí průměrné tým, jak zabrání pokroku, vzrůstu a vyspění našich žáků. Není jiný způsob než použít repertorium u každého případu. Doktor, jenž to dodržuje, roste ve znalosti materie mediky, odebrání případů, ve znalosti charakteristik, generálií, běžných symptomů, atd. Použije-li karty, přestane růst... V dnešní době léčím případy, které mi před lety připadaly nevléčitelné. Ovládnutí materie mediky nemůže nahradit nic. Mé přednášky k medicce ukazují jakým způsobem léky studovat. Vodící symptomy ukazují způsob studia charakteristik a stupňů jako příručka. Encyklopedia je kniha odkazů pro úplnou studii zkoušek léků. Lékař vyhýbající se čemukoliv, co jsem právě řekl, nikdy nevyroste v umělce. Jsem nepřitelem všech zjednodušování vědy a umění. Jen zdoluhavá a namáhavá práce může vést k vytvoření umělce ať v léčbě, či hudbě.

Děláte, co jsem dělával rovněž, honíte se za nástroji šetřícími práci. Tyto nástroje jsou užitečné ve všem kromě umění. Jsou stejně zničující pro umění předepisovat jako pro hudbu. Chci, aby moji žáci ve Vaší zemi byli ve svém pokročilém věku více než jen průměrní. Chci, aby dělali to, co dělám já. Chci, aby se stali mistry. A proto, milá přítelkyně, nekažte dobrou práci. Říkám to s nejhlubší láskou k Vám všem, k naší věci, ke mně i k Vám.

Nepřekvapuje mě, že cítíte potřebu toho, co jste právě vytvořila, ale také cítím, že jste dost chytrá na to, abyste viděla potřebu vývoje homeopata geniálního v umění léčit. Někteří se pokusili ušetřit si práci užíváním jen klíčových symptomů, avšak tento systém je destrukce umění, stejně tak zdokonalování paměti místo pochopení. Není umělcem člověk, který si pamatuje mnoho o tom, co ho dělá umělcem, ale člověk, který rozumí a zná své umění. Vědět a umět použít znamená stát se chytrým, memorovat znamená stát se omezeným, ohnutým a svráštělým na duši, na těle i v obličejí. Umělec ví jak čelit nepředvídatelnému, ale ten, kdo memoroval, zapomene, co se naučil a čemu nikdy nerozuměl.

Nuže chtěl bych také říci, že v některých případech Vaše karty možná přinesou dobré výsledky, ale nikdy ne lepší než dobrá, umělecká a inteligentní práce. Nikdy nemohou nahradit znalost materie mediky ani umění používat repertorium. Jestliže používáte dobře repertorium, karty Vám čas neušetří. Mohl bych snad připustit, že tento systém karet je vhodný pro Vaše okolnosti, bereme-li v úvahu nároky nemocnic a klinik a nezkušenost mladých lékařů. Přijde mi líto, že Vaše okolnosti by mohly stát v cestě intelektuálnímu růstu mladých lidí. Velmi dobře si uvědomuji, že někteří mladí lidé nemají tu schopnost stát se léčícími umělci: také jsou tu však tací, kteří tuto schopnost mají, a těm by mělo být pomozeno k nejvyššímu rozvoji. Doufám, že se pokusíte používat metodu řešit nejasné případy jediným nám známým způsobem, individualizací, jmenovitě používáním repertoria u každého pacienta. Předpokládám, že Váš systém bude na čas několika jedinci používán a nakonec zavrhnut a většina těch, kteří ho použijí, situaci nezlepší a jen několik málo z nich bude schopno vrátit se zpět k používání repertoria u každého případu.

Plně oceňuji Vaši snahu, jsem ochoten souhlasit, abyste k prosazení svých karet použila moje nezdary.

S pozdravem

J. T. Kent

O zodpovědnosti v homeopatii

Stanislav Foit

Dopis absolventa Pražské školy klasické homeopatie, odeslaný dne 22. dubna 1997. Otištěno se svolením autora.

Vážený pane Čehovský,

K napsání tohoto dopisu mne inspiroval článek MUDr. Ryby v posledním čísle Homeopatie, nazvaný „Chyby v homeopatii – poučme se z nich“. Chci se zde také zabývat jedním léčeným případem, který se z počátku vyvíjel slibně, ale skončil v podstatě neúspěšně. Zkomplikováno je to ale tím, že oním pacientem byl v tomto případě můj otec, který

letos v lednu zemřel, a proto se mne léčebný „neúspěch“ dotkl velice hluboko.

Otce jsem začal léčit v jeho 81 letech v situaci, kdy už nemohl chodit (osteoporóza, artróza) a kdy se s námi loučil s tím, že už tu dlouho nebude. Dal jsem mu NATRUM MURIATICUM CH15, což byl dle mého názoru jeho konstituční lék.

Když jsem za několik měsíců přijel k rodičům na Moravu, byl jsem příjemně překvapen. Otec chodil po bytě, dokonce se vydal i na zahradu (i když s pomocí francouzských holí). On sám ale nepřičítal zlepšení homeopatii, nýbrž tomu, že je pěkné počasí a sluníčko. Zlepšení trvalo až do začátku zimy (celkem přes půl roku).

Potom nastalo prudké zhoršení, odvezli ho do nemocnice, kde jim dvakrát spadl z postele a zlomil si obě nohy. Nakonec zemřel ve velkých bolestech.

Uvědomil jsem si jednu věc: kdybych mu nedal homeopatikum, tak by možná zemřel sice už před rokem, ale doma (což je pro typ Natrum-mur. dost důležité) a asi i bez těch velkých bolestí. Může krátké prodloužení života v této situaci vyvážit to konečné utrpení? Pocit viny se dodnes nezmenšil, ale naopak ho ještě zvětšil můj bratr, jenž mne nazval šarlatánem, který svou léčbou rodičům škodí (matce jsem také dal homeopatikum).

V této situaci jsem začal o homeopatii pochybovat a chtěl jsem ukončit i účast na kursu na Homolce. Nakonec jsem jej dokončil, ale vztah k homeopatii je stále mírně řečeno ambivalentní. Nejde o to, že bych podobně jako odpůrci homeopatie tvrdil, že je to metoda neúčinná, založená na efektu placebo, či podobně.

Vynořil se zde jiný problém – etický či filosofický. Pokusím se ho formulovat. Nejprve se ale ještě musím vrátit k mému otci. Mé výčitky se netýkají jen toho, že jsem svým zásahem zapříčinil jeho fyzické utrpení. Musím se zmínit ještě o jedné věci: když se otec s námi loučil a chtěl zemřít (při té první krizi, než jsem mu dal lék), tak byl na tom tělesně sice velice špatně, ale hodně se změnil psychicky – a řekl bych, že k dobrému. Celý život byl velmi nespolečenský a samotářský, věčně byl zalezlý ve svém pokoji. Neprojevoval nikdy své city, byl uzavřený, ale také dost egoistický a pyšný na své duševní kvality. Nyní však byl vřelý, zval nás stále ke svému lůžku, bral nás za ruce a často

plakal. V této situaci jsem snad poprvé v životě k němu pocítil lásku a mám pocit, že i moji sourozenci cítili totéž. Snad i můj bratr, který byl celý život vůči němu v opozici a převládaly u něj spíš negativní city. Vypadalo to tak, že jsme všichni i s otcem našli k sobě vzájemně konečně skutečný vztah...

Ovšem potom jsem mu dal Nat-m. a za pár měsíců z něj byl opět ten starý jezevec, který se nám chladně omluvil, že nás minule zbytečně obtěžoval svými řečmi o smrti. Mohl už sice zase chodit, ale byl opět zalezlý ve svém pokoji (většinou). Byli jsme všichni rádi, že je mu líp, ale zároveň jsme cítili, že se něco hezkého ztratilo.

Možná jsem moc sentimentální, promiňte mi to. Zkusím tedy formulovat tento problém:

Je vůbec někdo oprávněn sejmout z někoho jeho utrpení, když víme, že utrpení má v lidském životě veliký význam? Často je totiž jediným faktorem, který může zkvalitnit lidský život v duchovním slova smyslu.

A homeopat toto dělá, on snímá z lidí utrpení. Dá pacientovi kuličku a ten pasívně čeká na výsledek. Nemohu totiž považovat za projev aktivity fakt, že pacient zvolil návštěvu homeopata, a ne alopata. Může to sice znamenat určitý posun v jeho myšlení, ale nemusí. Mnoho lidí jde k homeopatovi ze zvědavosti či z určitého snobismu (kolegyně se v práci vytahuje, jak jí pomohl homeopat).

Prostě mám pocit, že v mnoha případech (ne vždy) zbaví homeopat pacienta jeho trápení, ale zároveň mu tím vezme poslední šanci změnit se k lepšímu ve smyslu zmenšení jeho egoismu, atd. Jistě se shodneme v tom, že smyslem života není jen dožít se smrti zdrav a bez starostí.

Doufám, že nebudete považovat tento dopis za kritiku homeopatie z řad jejích odpůrců. Obavy, které jsem vyslovil, se netýkají jen homeopatie, ale většího množství alternativních léčebných postupů. Netýkají se ale alopatie, protože oba dobře víme, že alopat potíže neléčí, ale potlačuje – přesouvá jinam, většinou dovnitř.

Rád bych pokračoval ve studiu homeopatie v červnu, ale zároveň cítím, že při současné úrovni mé motivace to bude dost těžké. Dejte mi ještě čas na rozmyšlenou.

S pozdravem

Stanislav Foit

Vážený pane Foite,

Váš dopis je určitě jednou z nejzajímavějších úvah o homeopatii, jakou jsem kdy četl.

V zásadě se dotýkáte dvou problémů:

1) zda léčit homeopaticky člověka, který nemá dostatečnou představu o tom, co homeopatie je?

Myslím, že to připadá v úvahu jen u dětí. U starých lidí, jejichž život se chýlí ke konci, by měl být dotyčný pokud možno o homeopatii co nejpřesněji informován. Např. považuji za vhodné dát mu přečíst *Organon*.

2) Technický problém. U člověka přes 80 let, který již hovoří o odchodu ze života, je patrně i potence 15 C konstitučního léku příliš vysoká. Na kursu jsem opakovaně zdůrazňoval, že u starších lidí má být léčba zahájena pomocí C5 nebo nižší (D6). Je však otázkou, zda šlo o léčitelný případ.

V souvislosti s problémem, o němž se zmiňujete, vyvstává mi jasně do popředí význam homeopatické sebeléčby, kterou považuji za nejvyšší formu homeopatie, jako cesty sebezpoznání (viz můj článek v *REGENERACI* č.3/97) a snažím se tento fakt i na kurzu vyzdvihnout.

Co se týče odporu k homeopatii ve Vaší rodině, myslím, že Váš kritik není oprávněn Vás z čehokoliv vinit. Jestliže to dělá, řeší si tím nejspíš nějaký vlastní problém na Váš úkor (hledání stínu – viz C. G. Jung). Ostatně ideové spory v rodinách ohledně homeopatie jsou zcela obvyklé. Pokud budete léčit úspěšně (mezi jiným to znamená soustředit se zpočátku hlavně na vyléčitelné případy), všechny kolem sebe nakonec přesvědčíte, možná s výjimkou některých těch tzv. zdravých, s tzv. zdravými názory.

S pozdravem

Jiří Čehovský

Redakce *Klasické homeopatie* by uvítala i další příspěvky, týkající se etiky homeopatické léčby.

Čokoláda – nový polychrest

Robin Murphy, M.D.

Přeložila Lenka Ničková

Farmaceuticky: Choc. Čokoláda. Kakao. Theobroma cocoa. Kakaovník pravý. Čeleď: lejnicovité. Buettnerieae. Americké tropy. Rozetřená semena s mléčným cukrem. Používá se: semena rozetřená s cukrem a všechny potence, vysoké i nízké.

Historie léku: Theobroma je řecky „boží potrava“. Stará májská legenda má za to, že kakaovník byl dar od bohů. Májové věřili, že nápoj vyrobený z kakaových semen je nasytí po smrti. Aztékové byli přesvědčeni, že kakao zbavuje únavy a povzbuzuje duševní i fyzické schopnosti.

Španělští nájezdníci byli překvapeni tím, že kakaové boby byly ceněny víc než všechny ostatní substance včetně zlata. Aztékové užívali čokoládový nápoj jako základ mnoha léčebných receptů. Aztéčtí šlechtici pili nápoj z čokolády, ochucený vanilkou a jiným kořením, pro potěšení. Hlavními součástmi čokolády je kofein, fenyletylamin, theobromin a theofylin.

Krmení odpadovou čokoládou vedlo u telat k otravě. Zvířata byla rozrušená, zírala kolem sebe, kráčela přehnaně dlouhými kroky a měla konvulze. Jedno tele zemřelo, pravděpodobně na selhání srdce.

Můj dvaadvacetiměsíční tibetský teriér sežral větší tabulku čokolády. Začal být hyperaktivní, rychle dýchal, byl neklidný, nedokázal zůstat na jednom místě, běhal nahoru a dolů po schodech. Přišel ke mně, olízl mě, odešel, zase se vrátil, vyšel ven, vrátil se a dvě hodiny po tom, co čokoládu sežral, hlasitě zastěnal, zavyl a okamžitě zemřel venku před domem, na slunci. Infarkt. Planety: Měsíc.

Léčebné hledisko. Vyléčené symptomy během dvou týdnů: Pocit tepla ve vlasech, svědění. Svědění na zátylku. Svědění v podpaží. Pokožka suchá a hrubá. Krvácení dásní během čištění zubů. Špatná paměť. Živé, dlouhé sny. Bolest v kloubech na palcích u nohou. Myšlenky se rychle hrnou, těkají z předmětu na předmět. Nepříjemné pocity v přítomnosti mužů. Katarální kongesce v hlavě. Katarální hluchota, zlepšená, když

v uších loupe. Lekavost náhlými zvuky. Sny o ohni. Kůže se lehce spálí. Podrážděnost. Touha po čokoládě a zmrzlině. Úzkost ze setkání s lidmi.

Mysl. Obava z posunu vědomí a nervozita, že si toho někdo všimne. Postoj dobrý, klid a filozofické úvahy o věcech. Náboženské cítění. Přecitlivělý, úzkostný a zranitelný, jakoby ho někdo pozoroval. Úzkost, že se něco stane. Cítí se otevřený a zranitelný. Bojí se nehod, aut, že bude napaden. Obava ze psů. Obava, že se něco stane. Paranoidní. Úzkost o zdraví. Špatná koncentrace. Averse ke psaní.

Cítí paniku kvůli své práci. Cítí se odmítnutý a příliš citlivý. Schovaný před světem, má pocit, že se mu život rozpadá. Cítí se izolovaný a společensky nepřijatelný. Odcizuje se své rodině a přátelům. Cítí, že nepatří do společnosti. Nespolečenský, nemá rád společnost a konverzaci. Chce být večer sám. Smutek a zoufalství. Ztrácí zájem o partnera, je naprosto lhostejný. Je podrážděný. Sarkastičtí, posměvační lidé, agresivní, když žertují. Nemají smysl pro humor, jsou netolerantní, skoro krutí. Sobečtí, netrpěliví a netolerantní.

Nálady proměnlivé. Emocionálně jsou nevyrovnaní. Velmi deprimovaní. Aktivita se střídá s letargií. Během menses jsou ženy plačtivé, všechno si berou k srdci. Vnímavější k hudbě. Pomalé myšlení, musí přemýšlet, než odpovědí na otázky. Špatně se soustředí. Čtení je nemožné. Zapomětliví, roztržití. Nervózní, koktá. Skáče z předmětu na předmět, když hovoří. Chyby v psaném projevu. Přemýšlí znovu a znovu o stejných věcech.

Břicho. Kručení a plyny v břiše. Nafouklé břicho po večeři, nevolnost. Nafouklé břicho s říháním a plyny, horší večer. Hlasité kručení v břiše, když leží. Budí se bolestí, způsobenou plyny v horní části břicha. Bolest je tupá, stává se ostřejší. Bolest v dolní oblasti pánve, když sedí. Ostrá bolest v játrech.

Záda. Mrazení na zádech, večer zimnice. Silné svědění uprostřed zad, na lopatkách. Pocit, že má větší a širší záda. Bolesti zad. Spí na zádech, cítí se zdřevěnělý a bolí ho za krkem. Na bázi páteře se cítí velmi zranitelný. Nepříjemný pocit neklidu v páteři a na zádech, podráždění. Bodavá bolest mezi páteří a levým ramenem. Napětí kolem hrudní páteře.

Prsy. Bolest v prsech před menstruací. Prsy se zdají být plnější. Pocity v prsech. Touha je třít. Píchnavé bolesti v prsech. Pocity, jako by skrze prsy byly taženy tenké nitky.

Hrudník. Bolestivý kašel zasahuje hrud' a hlavu. Pocit chladu v plicích. Pocit kataru za sternem. Pocit silné exploze uvnitř hrudi, která bere dech, jako kdyby bránice dostala křeč. Bolest v hrudi s říháním. Tíha v hrudi, vnitřní bolesti. Citlivost v oblasti sternu a kolem dolních žeber. Svírání kolem mečovitého výběžku. Levá klíční kost svědí a bolí. Celý horní levý kvadrant hrudi je v napětí a tupě bolí. Bolest v podžebrí. Píchnavé bolesti v pravé plíci. Bodavé bolesti v zádech mezi páteří a levým ramenem, horší při nadechnutí. Lechtání v hrudi, šíří se od páteře směrem dolů.

Kašel. Záchvaty kašle při uléhání do postele, studená voda zlepšuje. Budí se ve 4 hodiny v noci a kašle. Suchý kašel večer, po polykání. Záchvaty suchého křečovitého kašle při uléhání. Odkašlává světle zelený hlen. Kašel s nevolností a pocitem hlenu za sternem. Náhlý záchvat říhání a dávivého kašle. Prudký záchvat kašle, který se mění v říhání. Bolestivý kašel, hrudník zhoršen pohybem. Kašel hrdelní. Kašel vychází zhluboka, od mečovitého výběžku ze středu hrudi. Kašel při ležení v posteli. Hlen v průdušnici a plicích.

Sny. Nepamatuje si. Sny jsou útržkovité a zmatené. Sny o známých lidech. Sny o koupání miminek. Miminka jsou jako malá bezbranná zvířátka, skoro mrtvá. Sny o bolestech v pravé části pánve, kolem vaječniku. Sny o tom, že prodává na trhu ovoce a zeleninu. Živé sny o červech. Sny o létání a skákání. Podivné sny. Sny o výletu na lodi. Spánek beze snů. Sny o přátelích a o pádu z okna.

Uši. Bzučení v uších. Pocit plnosti a ucpanosti v obou uších, horší nalevo. Bzučení a lupání v uších při jídle. Bzučení či pocit plnosti v obou uších, horší v levém. Uši jsou zablokované. Zhoršený sluch, dokud v uších neloupne. Zarudlé a horké uši. Levé ucho je rudé a pálí. Uši hoří, občas se pocit rozšíří až k čelistím. Citlivost uší. Intenzivní bolest za pravým uchem. Pulsace v uchu a krku. Lechtání v levém uchu, hlasitá hudba

zhoršuje. Ostřejší slyšení, obzvláště hlubokých tónů, které mají víc rezonance.

Oči. Pravé oko je zalepené a uzavřené. Oči jsou unavené z umělého světla. Pocit tíhy v očích. Oči jsou unavené a pálí, touha semknout víčka k sobě. Napětí v očních bulvách. Pocit tíhy v očích, suchost a tlak vzadu v očích. Pocit široce rozevřených očí, dojem, že oči jsou více otevřené a víčka jsou vytahována nahoru. Pocit, že víčka jsou širší a výš. Zanícené oči se zarudlým obličejem. Oči bolí a jsou oteklé. Oči bolí, jsou citlivé na tlak. Hluboká bolest nad pravým okem. Pravé oko se zdá být níž, než levé. Oči jsou bolavé, píchá v nich, tlak prsty na víčka zlepšuje. Fotofóbie. Panenky jsou během horečky rozšířené. Dívá se dolů, když kráčí, zem se zdá být dál. Černé tečky hojně padají dolů, když čte.

Obličej. Rty jsou suché a rozpukané. Pokožka obličeje je suchá a popraskaná, velmi tenká, skvrnitá a vráscitá. Bolák na rtech. Vyrážka kolem úst, horší vlevo. Rudá nafialovělá skvrna na levé tváři. Obličej je zardělý, horký. Obličej je rudý po večeři. Necitlivost kolem rtů, šíří se k chřípí. Hluboká bolest v levé čelisti, šíří se do levého ucha. Kůže na lícních kostech svědí a pálí. Cukání pod pravým okem.

Ženský genitál. Menses slabší než obvykle, pak velmi silné. Menses hojnější a delší než obvykle. Nezájem o sex. Sexuální touha zvýšená.

Potrava. Zlepšená chuť k jídlu. Vzbudí se hladý. Nedostatek chuti k jídlu a žízně. Zhoršení po sladkém. Nechuť k jídlu. Nechuť ke sladkostem. Nechuť k obvyklému čaji a touha po horkém džusu z černého rybízu. Touha po sladkém. Touha po ovoci a ovocných šťávách, osvěžujících věcech.

Touha po pomerančovém džusu a citrusových plodech. Touží po pomerančích a kyselém zelí. Touha po studené vodě. Touha po červených paprikách a červeném ovoci, červené hroznové šťávě. Touha jíst červené věci, jako například polévku z červené řepy, hroznové víno. Touha po sodovce. Touha po teplých nápojích, ale teplé nápoje zhoršují.

(Dokončení v příštím čísle)

Homeopatické léčení senné rýmy

Dr. med. Andreas Wegener

Převzato z časopisu „Klassische homeopatie“, č. 6/1995

Přeložila Ing. Miloslava Feixová

Předneseno na „lékařském týdnu“ v Baden-Badenu 1. listopadu 1995

Shrnutí

Na 4 případech exemplárně ukazují homeopatické léčení senné rýmy a senného astmatu. Ti, kteří alergie řadí k chronickým nemocím, musí vedle aktuálních potíží brát ohled na chronické symptomy pacienta. Nastanou-li při chronickém léčení akutní potíže, je nutno eventuálně použít zvláštní akutní prostředek, k jehož určení je nutno zachytit akutní symptomatiku. K léčení chronických rhinitid u prachových a smíšených alergií se velmi osvědčil málo užívaný Kali arsenicosum.

Heslovitě:

Senná rýma – pylové astma – chronické a akutní léčení – Kali arsenicosum

Alergie, v první řadě senné rýmy, v posledních letech dramaticky přibýly na rozšíření a intenzitě. V této době jimi trpí 20-30% obyvatel. Na jedné straně hraje určitou roli rostoucí znečištění životního prostředí, na druhé straně to ukazuje na všeobecný nárůst chronických nemocí. Alergie kritérium pro chronická onemocnění splňuje: je dlouhodobá bez tendence k sebeuzdravení a ve svém průběhu progredientní: ze senné rýmy se může vyvinout bronchiální astma.

Jelikož školní medicína nezná kromě hyposensibilizace žádné kausální terapie, leží hlavní váha léčení na paliaci antihistaminiky, léky obsahujícími cortison a eventuálně bronchodilatatory. Hyposensibilizace může, jestliže je alergie způsobena jednou substancí, např. včelím jedem, vést

k vymizení dané náchylnosti. Ale základní nemoc, dispozice k alergii, zůstane ovšem nevléčena. Tak se často po úspěšné hyposensibilizaci objevují alergické reakce na jiné substance.

Homeopatickou terapii senné rýmy je nutno provést podle pravidel pro chronické léčení, tzn. anamnéza musí přes momentální potíže obsáhnout chronický terén pacienta. Teprve pak se může stát podkladem pro vyhledání léku. Přesto může ale jeden zvláštní symptom, který se vyskytuje u hlavních potíží – astmatu, nebo u senné rýmy – poskytnout k vyhledání léku rozhodující vodítko.

Případ 1

Sedmatřicetiletý muž trpí již roky na sennou rýmu. Poslední léto se náhle objevila na kůži svědivá vyrážka, která přešla do suchého ekzému. K tomu se přidal noční spastický dráždivý kašel s tísní na prsou a vykašláváním průsvitného hlenu, který se podle vlastního pozorování vystupňoval při změně počasí a po požití čerstvého ovoce. Při alergickém testu lékař zjistil reakce na různé pyly (bříza, olše, líska), jakož i potraviny (ořechy, mrkev). Z minulosti je nutno se zmínit o tonzilektomii před 3 lety, která byla provedena z důvodu chronicky zanícených mandlí. Jeho otec onemocněl ve stáří bronchiálním astmatem. Nápadným symptomem byl oslabující průjem s nevolností, objevující se po spastických záchvatech kašle. Spojitost astmatu s průjmem je silným odkazem na *Natrum sulphuricum* (Phatak, str. 20: *Asthma, then diarrhoea: Nat-s.*), které podáno v potenci Q6 (firma Zinsser) všechny jeho potíže v průběhu čtyř týdnů skoro úplně vyléčilo.

Jelikož pro chronický charakter senné rýmy je často nutná delší léčba, může dojít v tomto období při kontaktu s alergenem k více méně silným záchvatům, zvláště když chronické léčení zrovna začalo. Tyto akutní potíže lze také homeopaticky léčit, vyžadují však někdy vlastní akutní lék. Obtíže při čistě senné rýmě se vyskytují jen sezónně, takže se při léčení vyskytují určité zvláštnosti. Je např. doporučováno homeopatické léčení začít předtím, než se objeví potíže. Tak platí jako osvědčené profylaktikum senné rýmy dávka vysoké potence *psorina* v pozdním zimním období. V této době ovšem nejsou pozorovány žádné symptomy onemocnění, takže jsme odkázáni předpisovat na základě někdy jen velice vágních podkladů. To platí především u pacientů, kteří si kromě senné rýmy nestěžují na žádné jiné obtíže. Zda léčení bylo úspěšné, se tak u těchto paci-

entů dozvíme až s ročním zpožděním. Jednodušší případ nastane, když je léčení senné rýmy součástí léčení jiného chronického onemocnění.

Případ 2

U jednoho 14-letého chlapce se projevuje senná rýma tekutými dráždivými výtoky z nosu a kýcháním. Jeho hlavní obtíž je trýznivý, krátký, suchý, astmatický kašel, který se zhoršuje námahou a v noci. Probouzí se často se stíženým dýcháním a kašlem a musí se v posteli posadit. Hojně se v noci potí na zádech a hlavě, zvláště na čele. Dříve trpěl šupinatými páliivými vyrážkami po stranách trupu a na zádech, které se objevily před nějakým časem na spáncích. Působí nervózním a hektickým dojmem, jeho kůže je teplá a vlhká. V noci vystrkuje nohy z postele, protože jsou mu příliš teplé. Charakteristické symptomy podaného léku jsou mezi jinými:

Rozčilení, spěch, netrpělivost.

Tekuté, ostré, dráždivé výtoky z nosu a očí.

Svědění nosu a kýchání.

Chronické nosní katary (u chronických případů husté a žluté dráždivé výtoky, u akutních vodnaté, horké a dráždivé, zanechává pálení a zčervenání horního rtu).

Astmatické ztížené dýchání v noci, musí se v posteli posadit.

Častý, krátký, sekavý kašel, v noci a při námaze se zhoršující.

Psorické vyrážky u dětí.

Horkokrevný.

Promočující noční výpotky.

Použitý prostředek si udělal jméno v Americe v posledním století při léčení počátečního stadia tuberkulózy. Jmenuje se „Arsenicum iodatum“ a pacientovi jsem jej podal v časném létě 1991 v jedné dávce C200 (firma Catellan). Došlo k úplnému vymizení potíží, trvajícím do roku 1993. Tytéž symptomy zmizely promptně po druhé dávce Arsenicum iodatum C200.

Při léčení senného astmatu hrají důležitou roli vedle Ars-i.. také Kali-i. a Jodium. Společná je těmto 3 lékům horkokrevnost.

Případ 3

Šestadvacetiletý student trpí už od dětství na alergické astma, sennou rýmu a alergii na kočky. Astma, kterým trpí také otec, se objevilo poprvé po černém kašli ve věku jednoho roku, potom zmizelo a objevilo se opět

v 15. roce. Od té doby se z jednoho roku na druhý zhoršovalo, takže byl odkázán na trvalé užívání léků. Ze symptomů byly u něho nápadné – silná žízeň, velká chuť na jídlo při hubenosti, exoftalmus, jakož i horkokrevnost při nesnášenlivosti hodně vytopených místností. Jodiem ve stupňujících se Q-potencích, začínaje Q6 (firma Zinsser) bylo možno astma a alergii na pyly výrazně zlepšit tak, že mohl postupně odbourávat užívání svých léků.

V rubrikách „astma při senné rýmě“ (K326) a „senné astma“ (K765) najdeme vedle těchto třech shora uvedených prostředků ještě ambr., ars., bad., carb.-v., dulc., euphr., lach., naja., nat.-s., nux.-v., op., sabad., sang., sil., sin.-n., stict.

Tento výčet není jistě úplný, dává ale, jelikož jsou tyto prostředky uvedeny v 2 stupni, dobrou výzbroj.

Vedle pacientů, kteří se dávají na léčení především kvůli své senné rýmě, jsou také případy, v nichž přes úspěšné chronické léčení jiného pacientova trápení dochází k sezónním potížím senné rýmy. Tady je potom nutný homeopatický akutní lék, který musí přechodně vyřadit lék chronický, než se chronické léčení dostane tak daleko, že se obtíže senné rýmy zmírní. Korektní homeopatické léčení akutních stavů je možné, jen když se dají zjistit přesné symptomy. Oproti zjednodušenému pozorování, ústí-címu ve zdánlivě stejnorodý obraz potíží, se při přesném pozorování vyskytují individuální rozdíly, které jsou důležité pro určení správného léku. Tak je nutno si dát pozor na následující skutečnosti:

1. Oči: svědění – pálení – červenání (kde?) – opuchnutí(kde?) – slzení (kdy?, mírné?, ostré?)
2. Nos: svědění – pálení – červenání – druh sekretu (kdy?, jak?, mírný?, ostrý?, – kýchání (kdy?, jak často?, záchvaty?) – ucpaný nos – (kdy?, zároveň nebo střídavě s tečením z nosu?)
3. Ústa: kolik a jakého druhu, jaké chuti jsou sliny? Jaký je jazyk?
4. Patro: svědění – pálení – suchost – jiné pocity – opuchnutí patra nebo čípku – červenání (jasné?, tmavé?)
5. Jícen: svědění – pálení – hlen – suchost – červenání (jak?)
6. Uši: svědění (kde? zvukovod? Eustachova trubice?)
7. Kašel: druh – doba – závislost na teplotě, poloze počasí, zaměstnání.
8. Hlen: druh hlenu (barva? podoba? chuť? zlepšení jím?)
9. Dýchání: druh – doba – závislost na vnějších podmínkách, jako počasí, poloha, teplota atd.

Stále častěji jsou sezónní obtíže senné rýmy spojeny s všeobecnou alergickou rýmou. Zde přicházejí v úvahu smíšené alergie zvláště proti domácímu roztoči a zvířecím chlupům. U tohoto druhu rozšířené senné rýmy se mi osvědčil ještě nepříliš rozšířený prostředek : Kali arsenicosum.

Případ 4.

Jedna 42letá pacientka trpí již několik let na výraznou alergii proti zvířecím chlupům a prachu. Situace byla komplikována tím, že se nedokázala odloučit od svého psa, který měl i privilegium nocovat v její posteli. Její hrdlo a nos se ucápaly tak, že nemohla dýchat nosem ani polykat. Pocit sucha v hrdle. Polykání jí způsobuje bolesti, přitom má pocit, jako by měla v krku drobky chleba. K tomu se připojuje dráždění ke kýčání, které se na čerstvém vzduchu lepší. Pacientku v roce 1991 zvyšující se Q-potence Kali arsenicosum, počínaje Q6 (firma Zinsser), velice rychle od jejích potíží osvobodily. Mohla si dokonce svého psa, nehledě na předchozí výraznou alergii, ponechat.

Tento prostředek se mi osvědčil jako jediný lék – ale i jako mezilék – u chronického léčení alergické rhinitis. Již obě části složeniny Kalium a arsen ozřejmují potenciál daného léčebného prostředku. Tak také neudivuje, že Kali arsenicosum má vztah k maligním onemocněním a že byly podávány zprávy o léčení chronických ekzémů, psoriasis, astma bronchiale, rakoviny kůže a nephritis. Následují některé dosud známé symptomy Kali arsenicosum:

Zhoršení : v noci, zvláště mezi 1-3 hod., hluk, dotek.

Zlepšení : při deštivém počasí.

Hlavní pocit bolesti : pálení

Výtoky : krvavé, pálivé, způsobující zranění , zapáchající, husté, zelené a žluté.

Pálení jazyka, pálení v krku.

Bledý obličej, opuchlé pod očima.

Svědění k nevydržení, zvláště při svlečení.

Zimomřivost, citlivost vůči zimě, ani v létě se nezahřeje.

Hodně strachů: o zdraví, ze smrti, v noci, ve shluku lidí.

Obavyvzbuzující předtuchy.

Neklid a nervozita, citlivost na hluk , zvláště na hlasy.

Mentální příčiny léku Aloe socotrina

Dr. Cornelia Richardson-Boedler

*Převzato z European Journal of Classical Homeopathy,
Přeložila MVDr. Hana Chochofatá*

*Nový pohled na známý lék a použití tzv. nauky poznávacích znaků.
Autorka pracuje jako homeopatka, poradkyně pro přírodní léčbu a psychoterapeutka v rámci terapie rodiny a dítěte v Anglii.*

Ve své homeopatické praxi jsem měla dva pacienty, jejichž léčba mě dovedla ke snaze získat nový pohled na psychologické příčiny, které vedou ke vzniku akutního nebo chronického stavu léku *Aloe socotrina*. Homeopatická literatura nepředkládá v tomto ohledu přesná zjištění, poskytuje však symptomy, které podporují má sledování .

Botanické a farmakologické pozadí léku

Jméno léku – *Aloe socotrina* (Liliaceae) – nás zavádí na ostrov Socotra, ležící blízko Jemenu a Somálska. Tento lék je používán již od starých časů jako projímadlo (laxativum) a posilující prostředek (tonikum). Ostrov Socotra a celé Somálsko byly pro blahodárné účinky svých rostlin *Aloe* známy. Za dob Alexandra Velikého se *Aloe* na ostrově Socotra pěstovalo, a to především tyto druhy: *Aloe vera* (*Aloe barbadensis* nebo *socotrina* nebo *vulgaris* nebo Curacao *aloe*), *Aloe ferox* (Cape *aloe*) a *Aloe perryi* (také *Socotrine* nebo Zanzibar *aloe*).

Tyto rostliny nenašly své uplatnění pouze u domorodců, ale získaly rychle svoji reputaci i mezi Řeky a Římany a později, ve středověku, také u arabských lékařů. V jedenáctém a dvanáctém století léčivé schopnosti *Aloe* objevil i evropský trh. V sedmnáctém století existovala mezi Anglií a ostrovem Socotra přímá obchodní výměna.

Zvláštní léčivé síly těchto rostlin znaly i Indie a Čína. Kromě dužnatých částí rostliny se v těchto zemích používalo dokonce i dřevo z větších druhů *Aloe*, které se dosud spaluje jako kadidlo v indických a čínských chrámech.

Hlavním druhem reprezentujícím lék *Aloe socotrina* je *Aloe vera*, které pochází ze středomořské oblasti jižní Evropy a severní Afriky a v současné době je pěstováno po celém světě. Známý římský lékař Plinius o této rostlině v roce 77 n. l. napsal: „Je mnoho možností jejího použití, ale nejdůležitější je její ulevující účinek na střeva. *Aloe* je téměř jediným projímavým prostředkem, který působí zároveň jako tonikum na žaludek...“ (citováno z Ody, 1933). George Vithoulkas ve své *Materia Medica Viva* uvádí rozmělněný,

rozetřený latex z *Aloe vera* jako zdroj homeopatického léku a připojuje seznam synonymických jmen rostliny *Aloe vera*, ke kterým patří například *Aloe barbadensis* a *Aloe socotrina*. Zdá se, že název „*Aloe socotrina*“ byl původně určen pro druh *Aloe vera*, a pod tímto jménem si našel lék svou cestu do homeopatické farmakopeie. V současné době má název *Aloe socotrina* (Lam.) botanicky vztah k podobným druhům aloe, které jsou původními druhy afrického mysu *Peninsula* a přilehlé pevniny v jižní Africe a jež mají těsnou příbuznost s druhem *Aloe perryi*.

Pro medicínské účely je použitelných, jak se zdá, několik druhů, užívaných obvykle ve směsi. Otto Leeser se v knize *Planzliche Arzneistoffe II* zmiňoval zejména o *Aloe ferox*, pocházející z jižní Afriky, *Aloe africana* (Miller) a *Aloe socotrina perry* (*Aloe perryi*). Používá termín *Curacao-Aloe* referoval o zvláštním, lékaři používaném, laxativním preparátu, vyrobeném z několika druhů aloe, a přitom tvrdil, že *Aloe vera*, též nazývané *Curacao aloe*, je hlavní aktivně působící složkou této směsi.

Fytoterapeuticky se převážně používalo *Aloe ferox* a *Aloe vera*, a to jako laxativní přípravek a pro stimulaci tvorby žluči. Bylo zjištěno, že nadměrné dávky jsou nebezpečné, neboť způsobují záněty v břišní dutině a potraty u těhotných žen. Rostliny aloe, zvláště druh *Aloe vera*, jsou všeobecně známy jako zdroj uklidňujícího gelu, který při lokálním použití hojí popáleniny, odřeniny, řezné rány a popáleniny od slunce. Gel vyrobený z *Aloe vera* obsahuje zejména kyselinu chrysofanovou, která, jak se zdá, je hlavním účinným faktorem při hojení kůže. Kromě gelu lze z rostliny získat i hořký latex, zapáchající mléčnou tekutinu, která je obecně používána k výrobě tužších či práškových forem farmaceutických léků určených k perorálnímu použití. Latex z různých druhů aloe obsahuje glykosidy, které uvolňují antraquinonové deriváty v oblasti plexus hypogastricus a působí podráždění přilehlých orgánů v pánvi. Když je rostlina použita v potenco- vané formě nebo jako bylinné projímadlo, mají tyto látky, zvané „aloin“, rovněž velké léčebné schopnosti. Tím se vysvětluje, proč odlišné druhy aloe, všechny obsahující specifické glykosidy, prokazují stejné stěvné indikace. Nejvyšší obsah aloinu je v druhu *Aloe vera*, dosahuje 30%, ve srovnání s 25-28% v *Aloe perryi* a 10% v *Aloe ferox*.

Aloe vera je vytrvalá rostlina, která roste na dobře odvodněné, písčité nebo skalnaté půdě a vydrží mnoho měsíců bez vody, pokud není vystavena nadměrnému slunečnímu osvětlení. Rostlina je bez stonku, je sterilní (neplodná), ale vytváří mnohočetné odnože, výhonky. Má početné, tučné, dužnaté listy kopinatého tvaru, které rostou v růžici u země. Tyto šedo-zelené listy, někdy s nádechem do růžova, jsou tuhé a ostnaté. Jejich tlustá pokožka znemožňuje vypařování vnitřní vlhkosti, která je udržována ve žlutém latexu a v průhledném gelu.

V květnu a červnu kvete klasy žlutých květů, které jsou šestilaločnaté a volně visí. Klas vyrůstá z růžice rostliny a dosahuje délky až 60 cm nebo i více. Rostlina se zdá být křehčí než její blízcí příbuzní. Neprosívá, pokud je vystavena nadměrnému horku nebo přímému slunci bez pravidelného zalévání. V nepříznivých podmínkách se růst rostliny zpomaluje, v tenkých listech se zvyšuje obsah hořkého latexu, listy silně zapáchají a klesá v nich obsah gelu a množství dužniny, v nichž se udržuje 96% vody. Když se vnější podmínky zlepší, například částečným zastíněním a díky pravidelné závlivce a hnojení, obsah gelu a množství dřevě v listech se zvýší a množství hořkého latexu klesá.

Pro srovnání *Aloe ferox* může vyrůst do značné výšky téměř 3 metrů. Tento sukulentní, vždy zelený strom má těžký, vzpřímený, dřevěný kmen, ze kterého paprskovitě vyrůstají modrozelené listy. Listy jsou tlusté, ostnaté, mají mečovitý tvar a dužnatou dřev bohatou na latex. Během jarních měsíců vykvete obvykle jeden klas zářivě oranžových či červených květů. Šestilaločnaté květy volně visí. Stejně jako druh *Aloe vera* i *Aloe ferox* upřednostňuje vysušené písčité půdy a během studených měsíců v roce dokáže přežít bez vody. Je mnohem více odolný k horkému počasí a přímému slunečnímu svitu než *Aloe vera*.

Při sběru listů z rostlin pro lékařské účely se musí sběrač vyvarovat zranění ostrými trny a potřísnění šatů a nádob latexem, který se při kontaktu se vzduchem zbarví do červenofialova. V oblastech původního rozšíření rostlin se latex získává tradičním způsobem. Listy se naříznou a nahromadí ve vrstvách okolo jam v zemi, které jsou vystlány kůží z krav, koz nebo koní. Odříznuté konce listů, položené kolem jámy, vylučují hořký, žlutý latex, který se shromažďuje v bazénku. Poté se latex vaří, dokud při zchlazování netuhne. Získaná tuhá látka, připravená pro export, může mít hnědou nebo červenohnědou barvu. Pro homeopatické účely je tento materiál drcen a potenco-ván.

Klíčové symptomy léku

Hlavními rysy v obraze léku *Aloe socotrina* je stav venózní kongesce a poruchy funkce střev a konečníku. Venózní kongesce a její doprovodné příznaky se zhoršují horkem, zlepšují se studeným počasím a studenými obklady. Venózní stav vede k bolestem hlavy, hlavně v oblasti čela a ve spáncích, objevuje se nechůť k mentální práci, kongesce a pocit horka v játrech, hemeroidy, vypadající jako trs hroznového vína, profúzní krvácení při menzes a typické lumbago (ischias), které se může střídát s kongestivními bolestmi hlavy a se vzplanutím potíží s hemeroidy. Centrum trávicích potíží tkví ve zvýšení tvorby žluče a v zánětu sliznice tlustého střeva, který se projevuje typickou želatinózní žlutou stolicí, vypuzovanou s bublavým klokotavým nebo prskavým zvukem. Stolice může rovněž odcházet samovolně. Nucení na stolici je zvláště výrazné v časných ranních hodinách, okolo 5.00 ráno. Paci-

ent si je vědom, že jeho stolice může vycházet samovolně, zvláště během uvolňování plynů. Má pocit nejistoty v oblasti rekta, s pocitem tlaku dolů a s tenezmy. Dalšími indikacemi léku jsou infekční enteritida, kolitida, enkopresis, infekční onemocnění střev a zánět jater. Aloe socotrina je považováno za antipsorický lék, schopný uvolnit vnitřní potíže přes kůži.

Co se týče mentálních, emočních symptomů, pacient je popisován jako hypochondr, nespokojený člověk, unavený z jakékoliv námahy, ale také jako stoický, lhostejný, klidný až flegmatický, netečný a rezignující, smířený se svým osudem. Tito lidé mohou mít záchvaty vzteku, který je vystupňován odporem. Když svůj vztek potlačují a zadržují uvnitř, může zintenzívnit potíže a bolesti v břiše (viz. Colocynthus). Sklon ke zvýšené tvorbě žluči poukazuje na cholericou reakci, která je však spíše držena uvnitř než projevena napovrch.

Lék má úzký vztah k antipsorickému Sulphuru, oba léky léčí narůstající pletoru a plnost, u obou léků najdeme zhoršení horkem, vyprazdňování časně ráno a nechut' k mentální námaze. Oba léky mohou mít červené rty. Ve skutečnosti se o Aloe socotrina mluví jako o „rostlinném Sulphuru“. Společně s lékem Podophyllum mají ve svém obraze mukózní stolici, která je vypuzovaná násilně, zvyšující se nadýmání a jaterní potíže, potíže v oblasti rekta. Je zajímavé, že Podophyllum (Májové jablko), Colocynthus (Hořké jablko) a Aloe socotrina mají v obraze želatinózní hlenovitou stolici, stejně jako všechny obsahují uvnitř hmotu podobnou dužnině, a to buď v listech nebo v plodech.

Jako hlavní etiologická příčina je v literatuře popsán sedavý způsob života. Knihy se také zmiňují o nadměrném užívání léků.

Dva případy ilustrující psychologické rysy léku

Případ 1

Kevin, tříletý chlapec, trpěl čtyři měsíce násilně vypuzovanou želatinózní stolicí, silné nucení na stolici se objevovalo zvláště v časných ranních hodinách, okolo 5 – 6.00 hod ráno. Kevin se zdál být mnohem podrážděnější, rozladěnější, necítil se dobře a nebyl jako obvykle bezstarostný a sám sebou. Při zjišťování rodinné situace se ukázalo, že během posledních měsíců získalo chování staršího bratra k mladšímu sourozenci postupně dominantní charakter. Kevin, sám spíše mírumilovný, mladší, a tudíž v nižším postavení, obecně snášel toto zacházení se shovívavostí a neobvyklou trpělivostí, pouze příležitostně ho přemohl vztek a frustrace. Ke svému staršímu bratrovi si nevytvořil zášť a neustále vyhledával sourozenecké kontakty.

Jedna dávka léku *Aloe socotrina* 200C zcela vyléčila fyzické potíže a obnovila chlapcovu vitalitu, což bylo vidět v jeho zářících očích a na jeho bujném, bezstarostném chování.

Případ 2

Dáma ve středních letech, zastávající určitou pozici ve škole, začala náhle chátat kvůli vážným záchvatům průjmů, objevivším se přesně se skončením školního roku a trvajícím bez úlevy dva týdny. Měla břicho citlivé v různých místech, bylo nadmuté a pacientka měla pocit tlaku dolů a dojem, že se jí něco ve střevech hýbe. Pocit tlaku dolů byl signálem před vyprázdněním a stolice vycházela ven násilně, jako „exploze“, což doprovázel bublavý, klokotavý zvuk v břiše. Pacientka blíže popsala, že stolice byla jakoby žlutě zbarvená, kluzká, želatinózní, a jako by se kyselá tekutina, která vyprskávala ven, uvolňovala bez úsilí. Ve stolici byly částice nestráveného jídla a hlen. Pacientka se budila ve 3.00 hod ráno kvůli křečím a obvykle musela jít na stolicí ve 4 – 5.00 ráno. Celkově byla velmi slabá a vyčerpaná. Její stav se po vypuzení stolice nezlepšoval.

Pacientka má tendenci více se potit, zhoršuje se po jídle a nemá ráda maso a syrová jídla. Tato nechuť byla mnohem výraznější během prvních dní onemocnění. Pacientka také trpí říháním, obsahujícím nestrávené jídlo, a je žíznivější nežli obvykle. Na jazyku má bíložluté skvrny. Trpí bolestmi hlavy nad očima a v oblasti temene.

Rozhovor odhalil, že dny předcházející její nemoci se vyznačovaly konfrontací s jejími kolegy. V práci ji vyzvali, aby vyjádřila svůj názor, načež jí nevěnovali pozornost, přehlíželi ji a její názory byly přehlasovány opozicí. Namísto argumentace a diskuse se rozhodla přizpůsobit se druhým, v zájmu smíru vědomě opustila své postavení. Uvnitř cítila, jak strašně byla zraněna její vlastní hodnota, cítila se podrobena a trápila se. Má v povaze být upřímná, laskavá a úslužná. Sama věděla, že záchvaty průjmů, které nyní získávaly chronický charakter, byly nějakým způsobem spojeny se školním incidentem. Věděla, že potlačila své přirozené pocity a svůj vzrůstající hněv.

Jedna dávka Aloe socotrina 200C vyčistila případ a navrátila do pacientčina života světlo.

Třetí případ vyplynul ze studia minulých záznamů pacienta a potvrzuje spojení mezi úslužností, skromností, mírností, zdrženlivostí a potlačením vzteku v zájmu klidu a míru, které se projeví ve fyzickém těle specifickými střevními potížemi, pro Aloe socotrina tak charakteristickými.

Psychosomatická onemocnění, jako je ulcerativní kolitida a v menší míře Crohnova choroba, týkající se chronického zánětu tenkého střeva (viz *Podophyllum*), která typicky přicházejí po smutku, potlačených emo-

cích, nadměrné poddajnosti, nacházejí v Aloe socotrina cenného terapeutického pomocníka. U psychosomatických onemocnění tělo vyjádří svým vlastním jazykem to, co osoba neprojeví skrze normální komunikační kanály, nebo jimi tělo dává najevo rezignaci poté, co vynaložilo úsilí o nápravu potíží a selhalo. Např. zánět a uvolňování sliznice střeva, objevivší se poté, co nesoulad s osobními zákony či zájmy nebyl odhalen nebo vyjádřen. Násilné vypuzování stolice připomíná způsob náhlého vyjádření nebo „explozivního uvolnění“ uvnitř drženého vzteku a emočního tlaku.

Dále jsou uvedeny rubriky vybrané z repertoria Synthesis, vydaného Frederikem Schroyensem. Základem tohoto repertoria je z převážné části repertorium Kentovo.

Konečník:

Průjem:

- po potlačeném nevyjádřeném vzteku, hněvu (nová rubrika);
- po žalu, smutku;
- po rozhořčení. (Aloe socotrina je také v rubrice „průjem z hněvu; a v rubrice – průjem z trápení, soužení“ pod stejným záhlavím kapitol).

Mysl:

- Nesobeckost, služebnický, posluhovačský, podlézavý... (ačkoliv stav Aloe socotrina nemusí být nutně charakterizován slabostí nebo nadměrně poddajným submisivním přístupem).
- Smutek, vztek, po.
- Smutek, vztek, z.
- Smutek, trápení či soužení, po.
- Potěšení, druzí, touha je potěšit.
- Mírnost.
- Hádka, averze, k.
- Poddajnost.

Závěr

Pacient, tradičně popisovaný jako hypochondr, nespokojený člověk, mající sklon k vzteku, je však stoický a rezignuje na svůj osud, může být při zhodnocení sebeurčujících okolností posuzován s mnohem hlubším pochopením. Pochopením, že příčinou jsou spíše smířlivost a shovívavost, trpělivost a sebeovládání, než pasivní porážka. Tento způsob pocho-

pení případu může objasnit typ osobnosti nebo najít příčiny vedoucí ke vzniku obrazu léku Aloe socotrina.

Nauka poznávacích znaků, která spojuje přirozené formy látky, ze které lék vznikl, a esenci léku s projevenou nemocí, symbolicky podpoří nově vzniklé a v článku uvedené vlastnosti léku, stejně jako fyzické symptomy. Stejně jako rostlina vytváří mnohočetné výhonky, i úslušný pacient vytváří „výhonky“ ukazující na velkorysost, štědrost ducha. Rostlina obsahuje léčivý gel, který jemně hojí rány a odřenyiny, čímž ulevuje účinku konfrontace. Pacient je náchylný k zadržení emocí a snaží se nastolit mír, vyhýbá se nebo zklidňuje diskusi. Při nepříznivých podmínkách rostlina přestane růst, ztenčí se její listy, je hořká kvůli velkému množství latexu a snižuje množství gelu nebo gel zcela přestane vytvářet. Stejně tak pocit porážky nebo násilně udržovaná shovívavost či trpělivost způsobí uvolnění vitálních tekutin a oddělování sliznice střeva pacienta, zatímco v mysli pacienta se může zvyšovat vnitřní bolest a zatajená hořkost. A podobně jako se ztenčují listy rostlině, vyčerpaný pacient vytrvale a trpělivě udržuje a zadržuje svůj stav mysli ve slábnoucím těle.

Životním úkolem rostliny je vyvarovat se vypařování a schraňovat tekutiny na suchá období roku. Tučné dužnaté listy, gel bohatý na vlhkost a pevně sepnuté růžice listů zajišťují, že tekutina nemůže unikat. Špičaté a strnule zavěšené listy se zdají působit proti tahu gravitačního pole působícího na uloženou tekutinu. Listy Aloe jsou svým tvarem uzpůsobeny k tomu, aby efektivně udržely svůj obsah, což nám připomíná plnost a pletoru s přeplněnými žilami, které nacházíme v obraze léku. Podobně v obraze léku Sulphur, který má k Aloe socotrina úzký vztah, vzrůstající životní energie způsobuje kongesci a horko. A stejně jako rostlina i lidské tělo si je vědomo možnosti ztráty svého „obsahu“ postupnou ztrátou svých životně důležitých orgánů. Zatímco v reakci na opozici se vzdává, zatímco opouští svá práva, životní tekutina uniká a tak je ohrožena ekonomie lidského těla, stejně tak ztráta tekutin u rostlin signalizuje sníženou schopnost přežít. Stejně jako nadměrné vystavení teplu během suchých měsíců v roce může Aloe vera oslabit, i pacient se obecně zhoršuje teplem. Žluté květy, volně visící a laločnaté, můžeme přirovnat k charakteru stolice. Rostlina je neplodná, tvoří mnohočetné výhonky – v obraze léku Aloe socotrina najdeme tendenci k potratům.

Stejně jako gel z Aloe vera nabízí ty nejlepší, přirozeně léčící látky pro poraněnou kůži, tak lék Aloe socotrina ulehčuje, zklidňuje fyzické potíže a navrácí radost a štěstí do života pacienta

•

Očkování: Chrání? Škodí?

Dr. Med. Gerhard Buchwald

Předneseno v Karlových Varech na kongresu o alternativní medicíně, otištěno i v časopise Deutsche Journal für Homeopatie 2/92

Přeložila Mgr. Martina Pohanová.

Otištěno s laskavým svolením autora.

Dr. Gerhard Buchwald vystudoval medicínu na universitě v Königsbergu. První souhrnnou zkoušku vykonal na universitě v Danzingu. Státní zkoušku složil na universitě v Jeně. Doktorem medicíny (Dr.med.) byl promován na universitě v Hamburgu. Lékařská komora ve spolkové zemi Dolní Sasko jej uznala za plicního specialistu a lékařská komora v Hessensku jej jmenovala odborníkem na vnitřní lékařství. Požádal o doplňková jmenování – lékař sociální medicíny, lékař pro přírodní léčení a lázeňský lékař u Lékařské komory v Mnichově. Od roku 1989 je v důchodu. Předtím pracoval jako vedoucí lékař na klinice v lázních Bad Steben. Nedávno mu v renomovaném německém nakladatelství Th. Knaur vyšla kniha „Očkování – obchod se strachem“

Díky jistému osobnímu zážitku jsem se stal lékařským poradcem Sdružení pro ochranu osob poškozených očkováním. V důsledku působení u tohoto sdružení jsem získal rozsáhlou sbírku studií a článků o infekčních onemocněních, o očkování a o poškozeních, která mohou být očkováním způsobena. Tato má sbírka obsahuje v současnosti zhruba 2 500 článků, monografií a zveřejněných vědeckých studií. Dále patří do mé sbírky zhruba 50 doktorských prací týkajících se očkování. Já sám vím asi o 1000 případech, kdy očkování vyvolalo poškození organismu očkovaného. Asi s 350 z těchto osob udržuji osobní kontakty. Pravděpodobně není na světě mnoho lékařů, kteří by věděli o větším počtu případů poškození očkováním, kteří by měli ve své sbírce tolik posudků, tolik pozitivních či negativních soudních rozhodnutí, sbírek zákonů či učebnic. Napsal jsem cca 150 odborných posudků k soudním procesům. Jsem autorem téměř 200 monografií vztahujících se k poškozením organismu vlivem očkování.

Myslím si, že mé zkušenosti v této oblasti jsou ojedinělé. Pokud tedy dětští lékaři či učitelé na universitách nečetli ještě žádnou z mých studií, je to pravděpodobně důsledek tzv. „zamlčovací taktiky“, snahy problémy spojené s očkováním nevidět. Mé práce mohly v Německu vycházet jen v časopisech týkajících se přírodního léčení. Kromě jiného se objevily přeloženy do angličtiny, francouzštiny a holandštiny v podobných časopisech v zahraničí.

Ještě nikdy neotiskl ani jedinou mou studii žádný německý odborný časopis pro dětské lékařství. Zdá se mi, že je německá lékařská veřejnost záměrně ponechávána v nevědomosti a nejasnosti. Pokusím se nyní přiblížit vám důvody, proč se zabývám ve své práci právě tématikou epidemiologie infekčních onemocnění.

Od konce druhé světové války proběhlo v Německu celkem 11 vln výskytu neštovic. První vlna se objevila v roce 1947 ve Wiesbadenu a byla do Evropy zanesena americkými vojáky z Afriky. Onemocněl pak personál nemocnic, ale i lidé, kteří bydleli blízko u nemocnice. Náhodou se mi dostala do rukou zdravotní dokumentace těchto lidí. Dost mne zděšila skutečnost, že všichni nemocní byli minimálně jednou proti neštovicím očkovaní.

Při přednáškách na universitě jsem se dozvěděl, že poslední epidemie neštovic proběhla v Německu v roce 1871. V roce 1875 bylo zahájeno očkování proti neštovicím a od té doby nikdo na neštovice neonemocněl. A nyní jsem četl naprosto otřesné věci: zdravotní sestra ošetřovala americké vojáky, kteří měli neštovice. Žila v jedné místnosti se svou matkou. Byla několikrát očkována proti neštovicím. Tato zdravotní sestra neonemocněla, zato její matka nemoci podlehla. Tato žena byla ve svém životě celkem 14 krát očkována proti neštovicím.

Případy onemocnění neštovicemi v Německu:

rok	místo	počet nemocných (úmrť)	přeneseno z	dopravní prostředek
1947	Wiesbaden	5	americká kasárna	?
1957	Hamburg	1	Indie	letadlo
1958/9	Heidelberg	19 (2)	Indie	letadlo
1961	Ansbach	4 (1)	Indie	letadlo
1961/2	Düsseldorf	5 (2)	Liberie	letadlo
1961/2	Lammersdorf Simmerath	33 (1)	Indie	letadlo
1965	Kulmbach	2	Východní Afrika	letadlo
1967	Hannover	1	Indie	letadlo
1967	Regensburg	2	Indie	letadlo
1970	Meschede	20 (4)	Indie	letadlo
1972	Hannover	1	Jugoslávie	železnice
	celkem	94 (10)		

Na základě tohoto zážitku jsem postupně začal pochybovat a přestal jsem nadobro slepě důvěřovat učebnicím medicíny.

Velmi podstatné je nyní to, že už dále nepracuji jako lékař. Rád bych podotkl, že všechny mé názory a výsledky jsou mým soukromým míněním. Moje mínění není v souladu s oficiální školní medicínou. Všechny mé názory jsou výsledkem mé třicetileté výzkumné činnosti a praxe lékaře. Vzhledem k tomu, že si již dlouhá léta dovoluji

nesouhlasit s tradiční „školní“ medicínou, jsem zastánci očkování označován jako „odpůrce“ očkování. Jde v podstatě o jemnou urážku. Tito lidé mne staví za hranice vědecké medicíny. Proto bych chtěl hned na začátku poznamenat, že já sám nejsem v žádném případě odpůrcem očkování!

Rád bych doporučil veřejnosti každé takové očkování, které splňuje tyto tři základní požadavky:

1. Musí být nezbytně nutné.
2. Musí jistě chránit proti chorobě, na kterou je zaměřeno.
3. Může mít mírné vedlejší účinky, nesmí ale v žádném případě dělat ze zdravých dětí doživotní mrzáky.

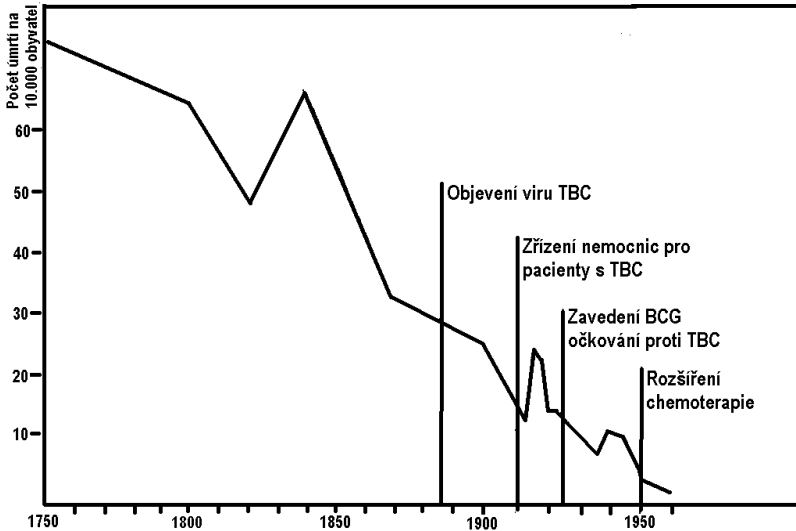
Je bohužel mnoho případů, kdy očkováním vznikla nevratná poškození lidského organismu. Sbíral jsem v těchto případech informace o průběhu infekčního onemocnění. Centrální statistický úřad ve Wiesbadenu vydává pravidelně publikaci, ve které jsou uvedeny číselné údaje o počtu onemocnění infekčními chorobami a o počtu smrtelných případů. Tato publikace je pro každého zájemce volně přístupná a mohla by být šířena

i obchodní sítí. Kromě toho vydává Centrální statistický úřad ve Wiesbadenu pravidelně i statistickou ročenku.

Rád vám poskytnu mnoho grafů k chorobám, které dříve sehrály v dějinách lidstva strašnou roli, které jsou ale dnes zažehnány. Do roku 1980 bylo očkování záležitostí zdravotních úřadů, pak byla uzavřena smlouva, která umožnila, aby očkování přešlo do rukou dětských či praktických lékařů. O této změně se mluvilo již dlouho předtím, a tak zdravotní úřady před odevzdáním „pravomocí“ provedly ještě v letech 1970-1980 velkou očkovací akci, jakoby pro „klidné svědomí“. Údaje o počtu očkovanych při této akci byly zveřejněny v odborných lékařských časopisech. Na dále uvedených křivkách jsou tyto očkovací akce výrazně označeny. Na průběhu křivek můžete pozorovat, že nevedly k žádnému pozitivnímu efektu, ba naopak, na některých křivkách je možno pozorovat efekt negativní. Přirozený ústup byl často zpomalen.

Všechny mnou uvedené křivky dokládají zřetelně skutečnost, že očkování není příčinou ústupu nákazy.

Musí existovat nějaká společná příčina pro vznik infekčních onemocnění. Já sám jsem se touto myšlenkou zabýval 20 let a investoval jsem do jejího objasnění mnoho námahy, energie a finančních prostředků. Přemýšlel jsem o tom, že onou společnou příčinou může být např. pitná voda, odpadní vody, uvažoval jsem o vlivu spotřeby mýdla či o počtu bytů, o obytné ploše na jednu osobu. Marně. Ve všech těchto oblastech sice došlo v civilizaci obecně k enormnímu zlepšení, nicméně jako odpověď na mou otázku jsou tyto skutečnosti nedostačující.

Křivka úmrtnosti při onemocnění tuberkulózou v Německu v letech 1750-1960.

Zdroj: Weise, H.-J.: Epidemiologie der Infektionskrankheiten in der Bundesrepublik. Die gelben Hefte 1 (1984) 5.

Odpověď jsem našel v knize „Význam medicíny“ od anglického autora Thomase McKeowna (edice Suhrkamp, Neue Folge, svazek 109). Po přečtení této knihy jsem jen nevěřičně přemýšlel o tom, proč mne něco tak jednoduchého nenapadlo. McKeown dokazuje, že ústup infekčních onemocnění začal již zhruba před 200 lety, tedy dlouho před provedením prvního očkování. Autor ve své knize dokazuje, že hlavní příčinou ústupu infekčních onemocnění bylo odstranění hladu. McKeown píše, že lidstvo od počátku své existence velmi trpělo hladem. Až zavedení intenzivního hospodaření s půdou v 18. století zajistilo dostatek jídla a odstranilo hladovění. V našich zeměpisných šířkách se začaly intenzivně pěstovat brambory, o což se v Prusku zasloužil Friedrich Veliký (1740 – 1786). V jižních zemích se více pěstovala kukuřice.

Zdá se tedy, že medicína se svým očkováním vpadla do již dávno započatého vývoje a snaží se, aby právě jí připadl úspěch za ústup infekčních onemocnění.

Očkování obnáší v každém případě vždy vnesení infekčního onemocnění do doposud zdravého organismu. Uvádí se přitom, že jde o dávku účinnou, pro organismus bezpečnou. Stává se však znovu a znovu, že u očkování jedince propuká choroba v celém rozsahu. Tyto případy byly nejrůzněji zdůvodňovány, např. selháním očkovací techniky nebo selháním personálu. Nikdy se však nemluvilo o tom, že by výchozí, tzv. antigenová, teorie mohla být chybná.

Až doposud se naše pozornost zaměřovala výlučně na taková poškození očkováním, která měla za následek nejtěžší a trvalá poškození organismu. Existují ale i tzv. přechodové formy, ve kterých se objevují příznaky poškození a onemocnění v takových oblastech, že bychom je vůbec s očkováním nespojovali. Přechodovými formami se zabývají především francouzští lékaři.

(Studii o rozsahu cca 40 str. budeme postupně otiskovat v příštích číslech)

Případ malého léku

Mgr. Jiří ěhovský

Na můj seminář, kterého se zúčastnilo ten den asi osm lékařů, přivedla v dubnu 96 jedna lékařka třiatřicetiletou ženu. Léčila ji už déle než rok a nevěděla co dál. Podala jí *Lycopodium*, a ačkoliv obraz pacientky tomuto léku, jak hned uvidíme, dosti odpovídal, nic se nestalo, žádná úleva potíží podle pacientky nenastala.

Pacientka sdělila že:

- má asi 4 dny bolest hlasivek, rýmu a kašel, rýma přešla na hlasivky, nemohla skoro mluvit, bolest napravo, ostrá bolest, řezavá, trpí tím často, opakuje se po 6ti týdnech, od rána nemohla mluvit, večer před tím ještě bez potíží, horší ráno
- vykašlává zelené želé,
- ráno a v noci ucpaný nos
- cítí se slabá, jako při chřipce
- teplý nápoj zlepšuje bolest v krku
- historie:
- angíny opakované, pravá mandle je zvětšena silně, cítí ji při polykání
- operace slepého střeva v 8mi letech
- pravidelně silné křečovitě bolesti při menses a dva dny před, po porodu to bylo nějaký čas dobré
- v patnácti letech měsíc krvácela, v létě
- menstruace silně nepravidelná, od dvaceti do padesáti dnů, slabé krvácení, nikdy nebyla pravidelná
- po porodu se netvořilo mléko
- záněty močového měchýře, celkem 3x, pálení při močení

- výtoky, kvasinky, trvají silné, bolest podbřišku pocit'uje stále, tlak
- omdlela při vyučování hlady, hlad a bolest žaludku, mdlo
- nadýmání, od léta každý den, dřív po cibuli, nyní stále, silně
- pálení žáhy mívala, škroukání v břiše
- těžce usíná, jde spát v 11 a usíná ve 2, často se probouzí, má lehký spánek,
- sny o pronásledování, že něco špatně udělala, někdo ji káře, že něco provedla
- pocit dušení v noci při bolesti krku, před rokem a půl
- nemá ráda vedro, cítí se zle ve vedru, bojí se dusna a vedra,
- pořád větrá, pocit nehnutého vzduchu jí vadí
- přehřátá, nikdy pocity zimy
- mívala dřív bušení srdce
- pije hodně
- společnost nepotřebuje, chce mít ale vedle sebe rodinu, někde nablízku, ale ne v jednom pokoji
- měla cystu na levém vaječníku
- nerozhodná při výběru věcí atp.
- někdy by chtěla opustit rodinu
- nerada se podřídí
- potí se, když je jí na omdlení
- nezájem o sex
- sexuální sny s orgasmem, pokaždé s jiným partnerem (sen!), skoro každou noc
- při skutečném sexuálním styku pocit, jako by byla znásilněná
- snížená citlivost pochvy
- citová lhostejnost k příslušníkům rodiny, k dítěti i manželovi, nezájem o sex narušuje vztahy
- při pohledu na nůž touha bodnout manžela
- celkově sebevědomé, téměř neadekvátně, až povýšené, vystupování, zároveň ale referuje nedostatek sebedůvěry
- strach ze tmy
- špatný pocit ze života, vše jí připadá až neskutečné

Provedl jsem počítačovou repertorizaci s následujícím výsledkem:

Homeopatický diagnostický program KENT

Kartotéka Repertorizace Vyhledání rubriky Nástroje Materie Okno Pomoc Kongc

Výsledek repertorizace [B M, 25.6.1996]

Lék	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	Polčet	Sumčet
Lyc.	2	2	3	2	2		1	2	2			6			2											10	24
Plat.	1	1	1	1			2	2	2	1			1													9	12
Caust.	1	1		1	2		2						9		2	2										8	20
Puls.	3	3	3	2			3	3								2	1									8	20
Alum.	3	2		1	1		2	3				3	2													8	17
Sulph.	2	2	3		1		3	2				3			1											8	17
Agn.	1	1	2		1		1	2				6		2												8	16
Phos.	2	2	1		1		3	2				3		2												8	16
Carb-v.	1	2	2		1	2	3	2							2											8	15
Carb-an.						1	1	3	1			1	3		2	1										8	13
Nat-m.	2	2	1		1		3	2				6														7	17
Iod.	3	3	3		1		2	1	3																	7	16
Bry.	2	2	2		2		3	2								2										7	15
Arg-n.	2	2	2		1		2	3		2																7	14
Lach.	2	3			1		2	3	2						1											7	14
Bell.	1	1	2	1			1					3			2											7	11
Merc.	2	3	1		1	1	2									1										7	11

Pořadí podle
 počtu výskytů
 součtu hodnot

Symptomy Tisk Polychrest Graf
 Materie m. Přepis Pomoc Zavři

Přehled symptomů

A	Generálie	TEPLO zhorš.
B	Generálie	TEPLO vzduch zhorš.
C	Generálie	TEPLO místnost zhorš.
D	Hrdlo	ZDUŘENÍ Mandle vpravo
E	Mysl	SEBEDŮVĚRA, nedostatek
F	Hrtan	HLAS ztracený ráno
G	Ženský genitál	TUMORY Vaječníky cisty
H	Generálie	RÁNO
I	Generálie	VZDUCH otevřený, čerstvý zlepš.
J	Mysl	DĚTI nemá ráda své vlastní
K	Hrtan	HLAS chraplavý ráno
L	Mysl	STRACH mdloby, z
M	Ženský genitál	TOUHA zmenšená
N	Mysl	ZABÍT, touha pohled na nůž
O	Mysl	NESKUTEČNÉ, vše se zdá
P	Mysl	STRACH tma, z
Q	Hrudník	MLÉKO netvoří se

? Pomoc X Zpět

Lycopodium očekávaně vede, ale hned na druhém místě je platina, která se běžně v repertoriacích vysoko nedostává. Pro platinu mluvil velmi zajímavý symptom N, kde je platina jediná. Pro tuto volbu byla ale významná také její zdánlivá povýšenost a rovněž zajímavá porucha sexuality – velmi častý sen o pohlavním styku i s vyvrcholením, při čemž uvádí, že ke styku dojde vždy s jiným mužem – čili: jakási promiskuita platiny – ale ve snu.

Několik dalších léků nemá k případu žádný zvláštní vztah a tak tato žena dostala Platinum metallicum C 200, jedno podání.

Kontrola se konala opět na semináři, tentokrát v půli června 96. Žena referovala, že ji hned po podání léku na 7 dní přešlo obvyklé nadýmání a také měla těchto sedm dní zlepšený vztah k sexu, jinak vše při starém. To ovšem ukazovalo na jednoznačně paliativní působení (dlouholetá potíže se okamžitě zlepší a zlepšení má i při vysoké potenci krátké trvání), čili nejednalo se o similitimum pro tuto osobu. Znovu jsem se vrátil k již provedené repertoriaci a zjistil jsem, že na významném sedmém místě, v sousedství velkých léků jako je Suph. a Phos. , je Agnus castus. Poměrně velmi málo popsany lék. A hned za tím následovalo uvědomění, že vlastně hlavním problémem té ženy byl její naprostý nezájem o reálný sexuální styk, provázený potížemi ve vztazích. Doporučen Agnus castus D 200.

Lék vzala až na konci září, protože bylo obtížné tento malý lék ve vyšší potenci sehnat. Kontrola proběhla 21.11. 96:

- Odpor k sexu pominul brzy po podání léku a nevrací se.
- Poprvé v životě měla periodu po 28mi dnech, další sice byla opět po 45 dnech, ale nebyla tentokrát bolestivá
- vracejí se intenzivně vzpomínky na dědečka, k němuž měla hluboký citový vztah – po smrti dědečka začala odmítat manžela
- dny po podání léku dostala angínu, dřív začínala na pravé mandli a šla doleva, nyní začla vlevo a šla doprava (reverzní pohyb symptomů, dosti často pozorován v této souvislosti např. u Lach.) – tedy typický reverzní symptom
- zvýšený pocit vzteku (často provází první stádia po podání konstitučního léku)

Následovala kontrola 15. 1. 97:

- Zlepšení z minulé kontroly přetrvává
- menses má normální periodu, býval dřív vždy silně nepravidelný, zmizely doprovodné bolesti
- zmizely poruchy spánku
- trvale zmizel odpor k sexu
- má zas ráda své dítě i manžela – uvažuje, že by si pořídila další dítě
- říká, že má znovu radost ze života

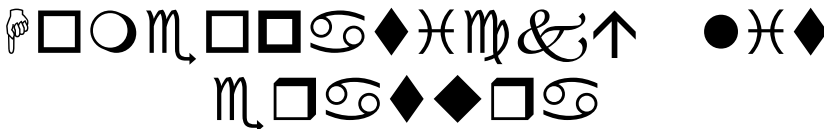
Toto celostní zlepšení nastalo za pouhé necelé 4 měsíce působení léku.

Jsem přesvědčen, že bez počítačové repertorizační analýzy případu, která umožnila zahrnutí sedmnácti symptomů, by tento „malý“, avšak pro danou ženu velký lék nemohl být odhalen. Kdybychom použili v repertorizační tabulce ještě funkci posilující roli malých léků, vyšel by Agn. mezi prvními. Při analýze počítačové repertorizace však vždy bereme v úvahu prvních deset léků. Zároveň tento případ potvrzuje přesvědčení, že není třeba hledat malé léky. Pokud je malý lék indikován, vyjde při repertorizaci vysoko.

A trochu esoteriky na konec: lékařka této pacientky se na semináři až v této fázi léčby svěřila, že když k ní ona žena poprvé přišla, aby se léčila homeopaticky, řekla jí, že měla sen, v němž jí prý bylo sděleno, že jejím lékem je „kaktus“. Tomu se paní doktorka tehdy srdečně zasmála. Ale zkuste si párkrát vyslovit slovo „kaktus“. Určitě se při tom přeheknete a vyslovíte „kaktus“, jako se to stávalo běžně i nám na semináři.

Nový homeopatický program KENT pro Windows Podstatně zlepšená nová verze za stále stejnou cenu

PŘESNOST: Opravený překlad s přesnými odkazy do příbuzných rubrik ♦ **ROZŠÍŘENÍ OBZORU:** Odkazy jsou aktivní, je možné okamžitě povelom přejít do příbuzných rubrik, dokonce i do jiných kapitol ♦ **VYTVOŘTE VLASTNÍ REPERTORIUM:** Možnost přidávat nové rubriky i s podrubrikami a léky (např. podle školení, syntetického repertoria, materií mediky, vlastních zkušeností atp. Možnost editace rubrik ♦ **RYCHLOST VYHLEDÁNÍ:** Až trojnásobné zrychlení vyhledání zadaného slova (symptomu) nebo výskytu zadaného léku v rubrikách! Během vteřin vytváříte vlastní unikátní materií mediku, založenou na údajích repertoria. Nejpresnější možný popis i malých léků ♦ **ROZŠÍŘENÁ MATERIA MEDICA:** Doplněk dalších tří materií medik: J.T. Kent: Přednášky o homeopatické materií medicy; Pulford: Klíč k homeopatické materií medicy; H.C. Allen: Klíčové symptomy homeopatické materií mediky – tedy dalších 1800 str. materií mediky, a to těch nejvýznamnějších titulů ♦ Dohromady se standardně dodávanou Boerickovou Materií medikou tedy již cca 2500 stran ♦ **K DISPOZICI 2 MODULY: Základní modul** obsahuje Kentovo Repertorium a Boerickovu Materií mediku. Cena 12000,- Kč; **Modul Materií medicy** obsahuje další 3 materií mediky. Cena 5000,- Kč.

K dodání ihned:

J.T. Kent: **Homeopatická materia medica**

Podrobná Materia medica. Základní studijní materiál. 3. vydání . 962 str., Pevná vazba, koženka. 1000 Kč.

Pulford: **Klíč k homeopatické materii medicæ**

2. opravené vydání. Materie medika amerického lékaře pro pokročilejší homeopaty. Určena pro holistické klasické předpisování. Obsahuje podrobný popis více než padesáti hlavních léků, které však tvoří v obvyklé klasické praxi více než 90% všech podávaných léků. Má zvláštní a velmi přehledný systém, usnadňující vyhledání přesného similima. Nejdříve u každého léku uvádí rubriku Identifikace s typickými klíčovými symptomy pro tento lék. Dále je uvedena rubrika Základní s výraznými charakteristikami léku, poté následuje Mysl a dále popis symptomů, rozdělený do rubrik podle patologie, anatomie a funkcí. Pevná vazba, koženka. 344 str. 390,- Kč.

Dr. Hubbard-Wrightová: **Rychlý kurz homeopatie**

Knižka pojednává podrobně o Kentově metodě homeopatické léčby a pomáhá řešit denní problémy vyskytující se v odborné praxi. Obsahově velmi cenná učebnice. Pevná vazba. Koženka. 130 str., 169,- Kč, 2. vydání.

Samuel Hahnemann: **Organon racionální léčby**

Zakládající dílo homeopatie. Německý lékař v něm stanovil všechny zásady homeopatické léčby, platné až po dnešek a prověřené časem i praxí. Nezbytná součást knihovny každého homeopata. Pevná vazba. 220,- Kč.

J.T. Kent: **Přednášky o homeopatické léčbě**

V době počítačových programů a pokročilého poznání materie mediky je nejčastější příčinou selhání nedbání správné metodiky léčby, t.j.: kdy opakovat lék, volba potence, kdy podat jiný lék atp. Podrobný popis homeopatické metody léčby. Zaměřeno pro potřeby denní praxe. 240 str., 150,- Kč. Už pouze pro účastníky Školy klasické homeopatie.

Dr. Margery G. Blackieová: **Homeopatie - královská léčba**

Autorka, osobní lékařka anglické královny a děkanka homeopatické fakulty v Londýně, vypráví poutavě a zajímavě o principech homeopatie, objasňuje její filozofii, pojednává o historii a osobnostech, uvádí popisy případů, údaje pro farmaceuty, použití léků, vysvětluje, jak léčit a jaké jsou její osobní zkušenosti s touto léčbou, která dokáže na rozdíl od klasické medicíny odstranit i alergie, artrózy, chronické záněty a mnohé další tzv. nevyлéčitelné nemoci. 191 str., 110,- Kč.

Peter Chappell: **Homeopatická samoléčba**

Léčení těla a mysli. Jak léčit sebe a své děti jemně a nenásilně, bez vedlejších účinků. Umožňuje i laikovi předepsat konstituční lék, kterým lze vyléčit nejen běžná onemocnění, ale často i vážnější chronické neduhy, dlouho vzdorující konvenční léčbě. Předepisování podle symptomů mysli. 226 str., 119,- Kč.

Novinky:

MUDR. Vladimír Petroci:

Studánky - obrazy dětských konstitučních typů

Homeopatická materia medica současného autora se zaměřením na charakteristické rysy dětského věku. Hluboký a detailní pohled. Původní práce je významnou pomůckou při léčbě dětí. 140 str. Cena 159,- Kč.

Georges Vithoulkas:

Homeopatická věda (Science of Homeopathy)

Základ moderního předepisování. Věhlasné dílo nejznámějšího homeopata současnosti. Správné vyšetření, analýza, vedení případu, komplikované případy, metoda v teorii a praxi. 300 str. Pevná vazba. Listopad 1997. Cena 350,- Kč.

Připravujeme dotisky:

William a Oscar Boericke: **Homeopatická materia medica s Repertoriem**

Jedna z nejpoužívanějších Materií medik ve světové homeopatické praxi. **Pro rychlou orientaci v klinické praxi.** Charakteristické příznaky cca osmi set léků. Připojeno repertorium. 1000 stran, cca 1100,- Kč. Pevná koženková vazba. Letošní vydání již rozebráno. Dotisk v roce 1998.

Dr. H.C. Allen: **Klíčové symptomy homeopatické materie mediky**

Tato světově známá Materie medika uvádí u každého léku ty nejcharakterističtější symptomy, které jej bezpečně odlišují od ostatních a vedou v praxi nejbezpečněji ke správnému předepsání. Nový pohled na homeopatické léky. Pevná vazba - koženka. 510 str. V tomtéž svazku připojeno: G.Miller: Vztahy homeopatických léků. Cena 500 Kč. Rozebráno. Dotisk v roce 1998.

J.T. Kent: **Repertorium**

Tabulkový seznam symptomů a léků tyto symptomy postihujících. Nejrozšířenější diagnostická pomůcka ve světové homeopatické praxi. Upravené 2. vydání v němž došlo k opravě původního českého překladu. Nové přesné odkazy. Nová sazba. Pevná koženková vazba. Loňský zájmový dotisk 2. českého vydání zcela rozebrán. Další následuje na podzim t.r. 1300 stran, 1400,- Kč.

Časopis Klasická homeopatie

Předplatné 140 Kč na další 4 čísla, ročník 1997 možno zaslat složenkou typu C. Výše předplatného zůstává přes zdražení poštovného nezměněna.

alternativa
alternativa
alternativa
alternativa

Objednávky a informace (písemně i telefonicky):

Alternativa, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5

tel.: 02/57922302-9, linka 205, fax.: 02/4025961

e-mail: alternativa@ecn.cz, WWW: <http://www.ecn.cz/alternativa>

Veškeré tituly obdržíte na dobírku buď ihned, nebo po dotisku publikace.

